

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Hibovschi Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Hibovschi Veaceslav Victor,

născut la 15 mai 1982, originar și domiciliat în s. Bădiceni, r-nul Soroca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 15 iunie 2012 - până la 31 decembrie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 17 februarie 2014 - până la 08 iunie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 23 august 2016 - până la 18 ianuarie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 31 decembrie 2013, Hibovschi Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Hibovschi Veaceslav a fost învinuit de faptul că, în perioada 05 noiembrie 2011- 08 noiembrie 2011, fiind deținut în Penitenciarul nr.6, or. Soroca, contrar prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006, care interzice deținuților din penitenciar de a deține la ei telefoane mobile, a păstrat ilegal un telefon mobil, de pe care intenționat a format profilul „Furdui Maria (Sivak) pe saitul „Odnoklassniki”, pe care a plasat imagini cu caracter pornografic și, urmărind scop de profit, prin șantaj, a amenințat-o pe ultima cu răspândirea acestor imagini

defăimătoare, cerând de la ea bunuri materiale și anume codurile a cinci cartele de reîncărcare pentru telefoanele mobile, la preț de 100 lei fiecare.

La 08 noiembrie 2011, Furdui Maria a procurat două cartele pentru reîncărcarea telefoanelor mobile de la compania „Orange - Abonament” la preț de 100 lei fiecare cu nr. 705261787262575 seria cartelei 1000020336687 și 705261787271601 seria cartelei 1000020336688, după care a trimis codurile de reîncărcare prin intermediul site-ului „Odnoklassniki”, persoanei care a amenințat-o cu răspândirea imaginilor defăimătoare, ultimul intrând în posesia lor, astfel fiindu-i cauzată o daună materială în sumă de 200 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Hipovschi Veaceslav în baza art. 189 alin.(3) lit. e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale. În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată de adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Soroca din 11.06.2009, definitiv de stabilit pedeapsa de 8 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea recursului, apelantul a menționat că au fost prezentate suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea prevăzută de art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal, însă instanța la baza achitării lui Hibovschi V. a pus declarațiile ultimului, precum și declarațiile depuse inițial în instanța de judecată de către martorul Gasnaș M.. Astfel, declarațiile inculpatului precum că nu el a șantajat-o pe Furdui M. și nu el este persoana care a solicitat de la victimă cartele de reîncărcare nu corespund adevărului, acestea sunt combătute prin declarațiile martorilor Cazacu V. și Ciumeica R.

Mai mult ca atât, instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile martorului Chirica I. care a declarat că în aceeași zi, când lui Cazacu V. i-au fost transmise codurile de reîncărcare, de el s-a apropiat Hibovschi V. propunându-i și lui coduri de reîncărcare de la cartele „Orange”, însă din motiv că acestea erau la abonament a refuzat să le procure de la inculpat.

Totodată, instanța a selectat declarațiile depuse de martorul Gasnaș M. și a pus la baza soluției de achitare doar declarațiile inițiale depuse în cadrul ședinței instanței de fond, dar nu și cele depuse la urmărirea penală și suplimentare în cadrul ședinței de judecată, unde martorul a declarat că

Hibovschi V. i-ar fi spus să-și schimbe declarațiile în favoarea sa și din motiv că el are autoritate în penitenciar a făcut acest lucru, fiindu-i frică. Cele menționate sunt confirmate și prin faptul că în cadrul urmăririi penale Hibovschi V. a refuzat de a participa la confruntări cu Gasnaș M., or la acel moment încă nu conștientiza gravitatea celor săvârșite de el și considera că nu va fi atras la răspundere. Ulterior, după ce cauza penală a fost trimisă în judecată, Hibovschi V. a început prin orice metode să influențeze martorii, fapt ce a dus la schimbarea declarațiilor de către Gasnaș M. Doar după ce martorul nominalizat s-a eliberat din penitenciar, a fost predispus să spună adevărul și anume să susțină declarațiile date în cadrul urmăririi penale. La fel, nu au fost apreciate corespunzător declarațiile lui Hibovschi V. care a declarat că nu are telefon în penitenciar, sau tot din declarațiile lui Gasnaș M. reiese că inculpatul i-a împrumutat de câteva ori telefonul mobil pentru a telefona soției sale, fapt confirmat prin descifrările convorbirilor telefonice ridicate de pe numerele de telefon 069601846 și 060529487, care din spusele lui Gasnaș M. ar fi aparținut lui Hibovschi V. De asemenea, faptul că Hibovschi V. dispunea de telefon mobil în penitenciar este confirmat prin faptul că ultimul de la numărul de telefon 069601846 l-a contactat pe apărătorul său la nr. 023027547.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Hibovschi Veaceslav a fost condamnat în baza art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de Furdui Maria, privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea civilă.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Hibovschi V. a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal - *șantajul, adică cererea de a săvârși acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, urmate de dobândirea bunurilor cerute*, totodată, menționând că, concluzia instanței de fond privind nevinovăția inculpatului în cele imputate, este neîntemeiată, deoarece instanța nu a verificat sub toate aspectele împrejurările de fapt și de drept a cauzei în

raport cu probele anexate.

Totodată, instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului, care nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii imputate, precum și faptul că el nu deținea la acel moment telefon mobil și consideră că toate cele imputate lui sunt din cauza certii avute cu Cazacu Vitalie, or, acestea sunt depuse de Hibovschi V. cu scopul de a se apăra, fiind o metodă de eschivare de la răspundere penală, mai mult că prin probele prezentate și analizate se demonstrează cu certitudine faptul că anume Hibovschi V. a comis infracțiunea în cauză.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 8 și 10 Cod penal, menționând că fapta a fost comisă la 05.11.2011- 08.11.2011, când potrivit legii penale în redacția nr. 985-XV din 18.04.2002, în vigoare din 12.06.2003, sancțiunea normei art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal, prevedea închisoare de la 6 la 10 ani cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale.

Prin Legea nr. 119 din 23.05.2013, pentru modificarea și completarea Codului penal, în vigoare din 21.06.2013, în sancțiunea art. 189 alin. (3) CP, textul *de la 6 la 10 ani cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale*, au fost înlocuite cu textul *de la 7 la 10 ani cu amendă în mărime de la 1500 la 2000 unități convenționale*.

Astfel, reieșind din prevederile art. 10 Cod penal, instanța urmează să stabilească pedeapsa potrivit Legii penale nr.985-XV din 18.04.2002, adică în vigoare la momentul comiterii faptei.

La fel, instanța de apel a ținut cont de persoana inculpatului, care este caracterizat negativ, anterior a fost condamnat, are antecedente penale nestinse, la momentul examinării cauzei fiind deținut în stare de arest pe o altă cauză penală, prin urmare consideră că scopul corectării și reeducării inculpatului va avea loc prin aplicarea față de el a pedepsei cu închisoare, care va fi echitabilă pentru fapta săvârșită și împrejurările cauzei.

Totodată, instanța a menționat că Hibovschi V. a executat pedeapsa stabilită anterior prin sentința Judecătoriei Soroca din 11.06.2009, fiind eliberat din Penitenciarul nr. 6 Soroca la data de 19.01.2016 în legătură cu executarea deplină a pedepsei, astfel, nu poate fi aplicat prevederile art. 85 Cod penal.

De asemenea instanța ține cont de prevederile art. 34, 82 Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului persistă starea de recidivă.

Referitor la solicitarea părții vătămate Furdui M. invocate în instanța de apel privind încasarea prejudiciului în sumă de 2000 lei, instanța a conchis că potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de fond a declarat că de către inculpat i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 200 lei (f.d.34). Prin ordonanța din 21.11.2011, Furdui M. a fost recunoscută în calitate de parte civilă.

Fiind audiată în instanța de apel, partea vătămată a declarat că inculpatul i-a cauzat un prejudiciu în sumă de 2000 lei, care solicită să fie recuperat din contul inculpatului.

În temeiul art. 219 alin.(1) CPP, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Reieșind din faptul că partea vătămată Furdui M. inițial a solicitat recuperarea prejudiciului material în sumă de 200 lei, iar în instanța de apel a declarat, că prejudiciul cauzat constituie 2000 lei, totodată suma nominalizată nefiind confirmată prin careva probe, instanța a conchis de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recursuri ordinare inculpatul Hibovschi V., care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursurilor inculpatul a invocat că instanța de apel pronunțând o hotărâre de condamnare s-a limitat la o analiză generală și superficială a probelor, astfel a pus la baza soluției sale declarațiile părții vătămate și a martorilor depuse în cadrul urmăririi penale, fără a da o apreciere declarațiilor acestora depuse în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de fond corect a apreciat critic probele prezentate de acuzator și anume declarațiile martorilor Cazacu V., Chirica I., Ciumeica R., deoarece aceștia sunt persoane cointeresate în cauza, fiindcă anume telefonul lui Cazacu V. a fost încărcat cu cartele obținute în rezultatul acțiunilor de șantaj, aceștia fiind prieteni și se acoperă unii pe alții.

Totodată, la baza învinuirii au fost puse declarațiile martorului Gasnaș M., care în instanța de fond și-a modificat declarațiile de două ori, mai mult că acesta a depus declarații diametral opuse celor date la urmărirea penală, afirmând că cele declarate anterior nu corespund adevărului, deoarece a fost influențat de Cazacu V., iar în ședința de judecată a făcut declarații veridice.

Mai mult, în cadrul instanței de fond s-a demonstrat că atât Cazacu V. precum și alți martori care se aflau deținuți în această celulă aveau toți acces liber la internet, pe când în urma percheziției din 05.05.2012, efectuată în sectorul 5, secția nr.1 al Penitenciarului 6 Soroca, celula unde se deținea Hibovschi V. nu s-a găsit nici un telefon mobil, ceea ce denotă faptul că inculpatul nu avea telefon mobil și nici nu avea necesitatea de a cere de la partea vătămată cartele de reîncărcare.

Deși, prin rechizitoriu acuzatorul de stat indică că conform prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006, deținuților în penitenciar li se interzice să dețină telefoane mobile, concluzia privind ilegalitatea deținerii telefonului mobil, a fost adusă doar lui Hibovschi V., dar nu și în privința martorilor deținuți, cărora li se permite navigarea pe internet, precum și de a avea convorbiri telefonice cu ofițerul de urmărire penală, partea vătămată și rudele ei, de asemenea și cu alți martori.

Instanța de fond a constatat că singură partea vătămată a aflat că persoana învinuită de acțiunile de șantaj în privința ei este Hibovschi V., precum și aceasta nu crede că el a comis această infracțiune.

Din declarațiile martorilor depuse în cadrul instanței de apel și anume a lui Chirica V. rezultă că peste o lună sau două după ce a fost la întrevedere cu fratele său care este deținut în Penitenciarul nr. 6, a fost telefonată de Cazacu V. care a rugat-o să pună numărul de telefon 068282346 la pachet, însă instanța de apel a reiterat în decizia sa că nici în cadrul ședinței instanței de fond, precum și fiind audiată suplimentar în instanța de apel Chirica V. nu a declarat că Cazacu V. ar fi rugat-o să pună numărul la abonament pentru ca să poată naviga pe internet.

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, a pronunțat decizia de condamnare, necătând la faptul că nu au fost prezentate careva probe noi care ar demonstra că Hibovschi V. a comis infracțiunea imputată, pe când martorii deținuți Cazacu V., Chirica I., Ciumeica R. aveau acces liber la rețeaua de internet.

Vinovăția inculpatului, cât și condamnarea lui nu poate fi presupusă și bazată numai pe declarațiile unor deținuți care pot fi făptuitorii infracțiunii imputate lui Hipovschi V.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpat, considerându-le inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, deoarece recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, temei ce nu este prevăzut în art. 427 alin.(1) CPP. Mai mult ca atât, instanța de apel, potrivit art. 101 CPP, a verificat și apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, just constatând circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile lui Hibovschi V. în baza art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursuri a invocat temei de casare a hotărârii contestate art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, considerînd că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, solicitând menținerea sentinței de achitare.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de Hibovschi V.

Prin urmare instanța de recurs consideră că, instanța de apel just a constatat ca fiind dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea șantajului, *adică cererea de a săvârși acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele, urmate cu dobîndirea bunurilor cerute*, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal, fapt demonstrat prin probele cercetate, corect apreciate, cu

respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând probele acumulate la dosar, Colegiul constată că, instanța de apel justificat a apreciat *declarațiile părții vătămate Furdui M.*, care fiind audiată în cadrul ședinței instanței de fond și de apel a declarat că pe inculpat îl cunoaște, sunt consăteni. Ea avea pagină pe site-ul „Odnoklassniki”, iar peste un timp a observat că ceva nu este în regulă. Pe pagina sa scria că acordă relații intime, erau poze pornografice. I se cereau bani pentru a fi ștersă informația, precum și cartele „Orange” la prețul de 200 lei și 300 lei. A doua zi a plecat la poliție. A procurat o cartelă considerând că numărul dat este la abonament pentru a afla ceva. Dorea să vadă persoana, nu îi datora bani și nu cunoaște din ce motiv a făcut acest fapt. Cartela la prețul de 200 lei a fost introdusă pe cont. Compania „Orange” i-a dat răspuns, că a găsit numărul, care se afla la abonament, banii au fost introduși în cont, iar site-ul nu a fost șters. Continuau să-i ceară bani. Trebuia să mai pună 300 de lei și urma ca să fie șters ceea ce s-a publicat. A șters site-ul cu propriile forțe, cu ajutorul unei persoane din Chișinău. Ulterior, același fapt i-au fost făcute la mai multe fete, însă cunoscând cum se șterge site-ul le lichida îndată. Nu a înțeles cine a accesat site-ul. La judecată a aflat că aceasta a fost făcut de Hibovschi V. Ei i s-au cerut cartele de reîncărcare în sumă de 500 lei. Persoana îi scria mesaje și intra pe pagina sa ca vizitator, acesta scris pe pagina sa reală. Între profile erau deosebiri, doar numele, însă poza era a ei. A fost amenințată că dacă nu va cumpăra cartele nu i se va șterge site-ul. Până la incident l-a cunoscut pe inculpat, însă nu a avut conflicte cu el. Susține declarațiile depuse la urmărirea penală, acestea fiind date imediat după evenimentele petrecute în anul 2011 și datele erau mai exacte. Nu a fost informată de nimeni cine este inculpatul, a aflat la judecată că Hibovschi V. a creat site-ul. De la poliție a aflat că numărul este la abonament și că este la penitenciar. Suma de 200 lei nu i-a fost restituită. Nu a cheltuit doar 200 lei și nu a solicitat nici o sumă. Solicită să i se întoarcă toate sumele pe care le-a cheltuit și toate cheltuielile de drum în sumă totală de 2000 lei; - *declarațiile martorului Chirica V.*, care a relatat că pe Hibovschi V. nu îl cunoaște. Chirica Ion este fratele său, care se deține în Penitenciarul nr. 6, Soroca, unde a fost la întrevedere și acolo a făcut cunoștință cu Cazacu Vitalie. Aproximativ peste 2 luni a fost telefonată de

Cazacu V. care a rugat-o să pună un număr de telefon la pachet, deoarece nu avea rude apropiate, erau plecate peste hotare. După o perioadă a sunat pe acel număr. A aflat fratele său și a spus să-l scoată de la pachet, când expiră contractul. O telefona pe numărul cu cifrele la sfârșit 617. A rugat-o ca la pachet să pună nr. de telefon 068282346. Cunoaște că acest număr îi aparține lui Cazacu V. O telefona și a înțeles că este numărul lui. Nu cunoaște ce atribuție are persoana Hibovschi la acest caz, dar a sunat-o, a fost telefonată de polițist care i-a spus numărul și că acest număr îi aparține părții vătămate. A întrebat-o dacă are calculator, la ce i-a răspuns că nu are. I-a spus să se prezinte la Soroca unde a întrebat-o cine este pentru ea Chirica I. Le-a spus că Cazacu V. a rugat-o să pună acest număr, arătându-le niște file, la ce a explicat că nu s-a ocupat cu acesta. Fratele său i-a spus că Hibovschi a sunat de pe nr. 068282346 și a luat codul de la 2 cartele. Nu cunoaște de cine a fost reîncărcat acest număr. Nu a văzut ca partea vătămată să-i transmită cartele lui Hibovschi, precum și că ultimul să ia telefonul. Cunoaște acest lucru din spusele lui Cazacu V. și a fratelui. Nu cunoaște cu cine se afla Hibovschi în odaie la penitenciar; - *declarațiile martorului Ciumeica Ruslan*, care a comunicat că pe inculpat îl cunoaște. A fost martor când Hibovschi V. în luna noiembrie 2011 i-a transmis lui Cazacu V. coduri de reîncărcare. Nu cunoaște de unde inculpatul a luat aceste coduri. Mai înainte nu a văzut la inculpat ca el să aibă telefon în penitenciar; - *declarațiile martorului Cazacu Vitalie*, care a declarat că se află cu inculpatul în relații neutre. În perioada noiembrie 2011 a văzut la Hibovschi V. în penitenciar telefon mobil. Când inculpatul i-a propus cartele a câte 200 lei nu cunoștea de unde le are. El i-a propus doar codurile de reîncărcare. A reîncărcat telefonul cu codurile pe care i le-a dat inculpatul. Până a se întâmpla fapta, nu a auzit că Hibovschi avea intenția de a se ocupa cu șantajul pe internet. A aflat de la Gasnaș despre faptul că inculpatul se ocupa cu șantajul. În luna noiembrie 2011 a reîncărcat doar două cartele; - *declarațiile martorului Chirica I.*, care a explicat că pe inculpat îl cunoaște. Nu ține minte declarațiile depuse anterior. El i-a făcut cunoștință surorii Chirica V. cu Cazacu V., căruia nu i-a dat numărul de telefon al surorii. Însă, Cazacu V. putea ține minte de la taxofon când a telefonat. Sora i-a spus că Cazacu V. o sună permanent. A aflat după ce i-a făcut pachet. Chirica V. nu i-a comunicat că cumpăra cartele de reîncărcare. Numărul de telefon de care se folosea Cazacu V. este 068282346. Acest număr a fost pus la pachet de sora sa. În afară

de Cazacu V. nu se mai folosea nimeni de acest număr. După ce a aflat că sora a pus numărul de telefon la pachet i-a spus lui Cazacu V. ca nimeni să nu se folosească de acest număr; - *declarațiile martorului Gasnaș M. depuse suplimentar în cadrul ședinței instanței de fond*, care a declarat că susține depozițiile depuse la urmărirea penală. A comunicat că Hibovschi V. avea telefon mobil de tip „3G” și naviga pe internet, locuiau în același detașament și cunoaște acest fapt. A auzit că în 2010 - 2011 inculpatul și-a făcut pagină pe rețeaua de socializare, pe numele Sașa - Șunea. El s-a folosit de telefonul mobil al lui Hibovschi V., o telefona pe soția lui. Nu cunoaște dacă se mai folosea cineva de acest telefon. Și-a schimbat depozițiile, deoarece se temea de inculpat. Când a ieșit la libertate a fost telefonat de către Hibovschi V. de pe nr. 069601846. Acesta a sunat pe numărul soției și au vorbit. Hibovschi V. în penitenciar are autoritate. Inculpatul mai are încă un număr de telefon 060529487; - *cererea părții vătămate Furdui M., adresată CPR Soroca, prin care solicită să fie luate măsuri cu persoana necunoscută care la data de 08.11.2011 a estorcat de la ea două cartele „Orange” – abonament în valoare de 200 lei cu nr. 705261787262575 și nr. 705261787271601 pentru a nu publica fotografii cu conținut pornografic pe profilul victimei Maria Furdui (Sivak); - ordonanță de ridicare, proces-verbal de ridicare din 23.11.2011 cu tabelul fotografic a două cartele Orange abonament, cu prețul fiecăruia de 100 lei, - descifrările convorbirilor telefonice; - ordonanța de percheziție din 04.05.2012 și procesul-verbal de percheziție din 05.05.2012 la locul de dormit al deținutului Hibovschi V.; - procesele-verbale de percheziție din 05.05.2012 în privința lui Cazacu V.; - procesele-verbale de confruntare între bănușii Cazacu V. și Hibovschi V. și între martorul Gasnaș M. și Hibovschi V..*

Probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal conchide că, argumentele recurentului, referitor la faptul că instanța nu a constatat cu certitudine că ar fi avut loc faptele imputate inculpatului, nefiind confirmate prin anumite probe, astfel soluția de condamnare este bazată doar pe declarațiile victimei Furdui M. care au fost apreciate critic și ale martorilor acuzării Chirică I., Chirică V., Gasnaș M., Cazacu V., Ciumeica R., sunt neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece nu au suport legal și contravin materialelor cauzei.

În acest sens, instanța reține că, toate probele prezentate și cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Hibovschi V. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Argumentele autorului recursului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Lipsit de temei este și afirmația inculpatului, precum că prin rechizitoriu el este învinuit că contrar prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin HG nr. 583 din 26.05.2006, deținuților în penitenciar li se interzice să dețină telefoane mobile, astfel doar el a fost condamnat pentru ilegalitatea deținerii telefonului mobil, nu și ceilalți martori deținuți, cărora li se permite navigarea pe internet, precum și de a avea convorbiri telefonice, deoarece după cum rezultă atât din actul de învinuire, cât și din fapta constatată de instanța de apel și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, lui Hibovschi V. nu i s-a incriminat că a păstrat ilegal un telefon mobil, dar comiterea faptei prevăzute la art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal și anume - șantajul, adică cererea de a săvârși acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, urmate de dobândirea bunurilor cerute.

Prin urmare, temeiul inculpatului precum că el nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta, nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel corect a menționat că nu poate fi reținută versiunea inculpatului precum că nu el a comis infracțiunea de șantaj, deoarece la acel moment el nu deținea telefon mobil, astfel este învinuit din cauza certii avute cu deținutul Cazacu V., aceasta fiind apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, inculpatul urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Referitor la argumentul recurentului că la baza soluției de condamnare au fost puse declarațiile martorului Gasnaș M. depuse suplimentar în cadrul audierii în instanța de fond, însă la baza sentinței de achitare au fost puse declarațiile inițiale ale acestuia, prin urmare în instanța de fond martorul nominalizat și-a modificat declarațiile de două ori, instanța de apel corect le-a

apreciat, reținând faptul că în cadrul audierii suplimentare a lui Gasnaș M., acesta a relatat că a fost nevoit să-și schimbe declarațiile în favoarea inculpatului Hibovschi V., lucrul care și l-a făcut, deoarece la acel moment se deținea în Penitenciarul nr. 6 împreună cu inculpatul, care are autoritate în penitenciar și avea frică de el și doar când s-a eliberat din locurile de detenție a venit în instanță și a declarat că susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale, unde a spus adevărul și anume că împreună cu Hibovschi V. locuiau într-o odaie la penitenciar, ultimul avea telefon mobil de model "3G" și naviga pe internet. Tot de la inculpat a auzit, că și-a făcut un sait pe numele "Sașa-Șunea" în anii 2010-2011, a văzut când Hibovschi V. intra pe sait. El s-a folosit de telefonul lui Hibovschi V. și a telefonat soției sale. Fiind deja la libertate a fost telefonat de inculpat de pe nr. 069601846, de pe care anterior a sunat soției și i-a spus că dacă va primi citație să-l anunțe, însă nu l-a anunțat.

Mai mult ca atât, instanța reține că prin ordonanța procurorului în procuratura r-lui Soroca din 22.01.2013, s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui Gasnaș M., deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal.

Prin urmare, declarațiile depuse de martorul Gasnaș Marin în cadrul urmăririi penale corespund realității, iar schimbarea depozițiilor în instanța de judecată a fost condiționată de amenințări și alte metode de constrângere aplicate de persoanele din penitenciar, iar potrivit art. 94 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, acestea nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei.

Astfel, cele nominalizate de inculpat sunt declarative și inadmisibile, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei.

Prin urmare, declarațiile martorului Gasnaș M. depuse în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul audierii suplimentare în instanța de fond, care au fost date citirii în cadrul ședinței instanței de apel, nu pot fi apreciate critic sub aspectul că nu corespund adevărului, fiindcă atât martorii, cât și partea vătămată în cauză, au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și că asupra lor nu au existat presiuni, amenințări, constrângeri sau ingerințe ale organului de

urmărire penală sau ale altor persoane, cu excepția martorului Gasnaș M. în cadrul audierii inițiale a ședinței instanței de fond, declarațiile fiind menționate mai sus, care să fi afectat acuratețea și realitatea celor consemnate în declarațiile scrise existente la dosar, că nu au existat sugestii sau alte elemente de influențare din partea organelor de drept sau ale altor persoane în sensul de a-l acuza pe Hibovschi V. pe nedrept.

Totodată, instanța de recurs constată că temeiurile invocate de autor cu referire că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, astfel încât, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele acestuia, precum că Hibovschi Veaceslav nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată. Prin urmare, în cauză, semnele faptei prejudiciabile coincid cu semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma juridico-penală și fapta reținută în seama inculpatului poartă un caracter definit și cert.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Colegiul penal conchide că instanța de apel condamându-l pe Hibovschi V. corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, respectând prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală, principiul contradictorialității în procesul penal, precum și ținând cont de dispozițiile art. 6 din Convenție, și anume că după o hotărâre de achitare instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, întemeiat concluzionând asupra vinovăției acestuia în baza art. 189 alin.(3) lit.e) Cod penal, bazându-și soluția pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, indicând că probele prezentate în probarea învinuirii și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Hibovschi Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui *Hibovschi Veaceslav Victor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti